

ПРИСТАНЬ ДУШІ - Джерело

Написав Крісман Наталія
Середа, 06 червня 2012, 10:05

В лабіринтах світів, у ярмі протиріч,
На межі протидій, в мерехтінні облич,
Манівцями облуд, у тенетах оман,
Розтинаючи млу, йдемо наосліп крізь лан,
Що колись приведе нас на Пристань Душі -
В лоно янгольських плес, де йдуть Правди дощі,
Що змивають з душі біль образ і журби,
Де не ходять чужі, ні кати, ні раби,
Де нескорений дух не зламати нічим,
Де не зраджує друг, перед віч стоячи,
Де облудні людці всіх позбулися прав,
Де Людина - не ціль для забав і розправ,
Де лукавства ножі вже не крають довір,
Де немає межі, лиш безмежжя безмір,
Де ненависть юрби не розчавить бажань,
Де немає "якби", ні страхів, ні вагань,
Де у сотнях згорань воскресає можуть,
Де незримі є грані між Там і між Тут,
Де в боях за життя не стікатиме кров,
Де любов, каяття лиш помножить добро,
Де фальшиві слова не лунають ніде,
Де душа - без оправ, власну суть віднайде
У ясному промінні найвищих прозрінь,
І у вир небо-сині кидаючи тінь,
Прожене усю скверну і морок світів,
Засіваючи зерна у землі святі...

Там не судять за те, чого ти не робив,
Там не зрадять святе - бо Час Істин пробив,
Там не буде розп'ять і роз'ятрених стигм,
Там усе нам простять, якщо скажемо - "Прости!".